

29 Δεκεμβρίου, 1990

[Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΕΩΝΙΔΑ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ/ Ή
1. ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ/ Ή
2. ΕΠΑΡΧΟΥ ΠΑΦΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 372/88).

Αίτηση ακυρώσεως — Λόγοι ακυρώσεως — Πλάνη — Πλάνη περί το
περιεχόμενο Υπουργικής απόφασης — Εσφαλμένη ερμηνεία του
όρου "οικία" στην Υπουργική απόφαση υπ' αρ. 8737 όπως τροπο-
ποιήθηκε με την απόφαση υπ' αρ. 11419 — Οδήγησε σε ακύρωση
5 της προσβαλλόμενης απόφασης, με την οποία απορρίφθηκε αίτημα
για παραχώρηση και δεύτερης οικίας στον αιτητή, όταν μετακινή-
θηκε το χωριό του σε νέα τοποθεσία.

10 Ο αιτητής που ήταν ιδιοκτήτης κατοικίας στο χωριό Άγιος Φώ-
τιος το οποίο μετακινήθηκε σε νέα τοποθεσία, πήρε δωρεάν οικόπεδο
και κυβερνητική επιχορήγηση για ανέγερση κατοικίας στη νέα τοπο-
θεσία, την οποία αποπεράτωσε και στην οποία διαμένει μέχρι σήμερα.
Το αίτημά του για απόκτηση δεύτερης κατοικίας ή αποζημίωση για
15 άλλες δύο κατοικίες που είχε στο πιο πάνω χωριό απορρίφθηκε με
την αιτιολογία ότι τα υποστατικά τα οποία κατείχε δεν μπορούσαν να
θεωρηθούν ότι αποτελούσαν πλείονας της μιας κατοικίας σύμφωνα
με τη απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου ημερ. 15.5.69. Νέο αίτη-
μά του για επανεξέταση του θέματος επίσης απορρίφθηκε λόγω του
20 ότι η δεύτερη και τρίτη οικία του δεν ήταν αυτοτελείς εφόσον η μία
εχρησιμοποιείτο ως σταύλος η δε άλλη ως αχυρώνας.

Το Ανώτατο Δικαστήριο αποδέκτηκε την προσφυγή και αποφάν-
θηκε ότι ο όρος "εν λειτουργία κατοικία" της σχετικής απόφασης του

Υπουργικού Συμβουλίου, αναφέρεται μόνο στην κατοχή οικίας και όχι στο γεγονός του αν κατοικείται ή σε ποία κατάσταση βρισκετο ή ποία ήταν η χρησιμοποίησή της. Δεν χρησιμοποιείται στην απόφαση άλλη περιγραφή παρά η λέξη "οικία" ούτε και υπάρχει η λέξη "αυτοτελής" που χρησιμοποιείται από τον καθ' ου η αίτηση Έλαρχο στην απόφασή του, ούτε ο όρος "εν λειτουργία κατοικία" που χρησιμοποιείται από τον δικηγόρο των καθ' ων η αίτηση. Οι καθ' ων η αίτηση ενήργησαν κάτω από ουσιώδη πλάνη περί το περιεχόμενο της υπουργικής απόφασης, γιατί έδωσαν εσφαλμένη ερμηνεία στον σχετικό όρο αυτής.

5

10

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση:

Michaelides and Others v. Republic (1984) 3(B) C.L.R. 1522.

15

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία απορρίφθηκε αίτημα του αιτητή για παραχώρηση δεύτερης κατοικίας στο νέο χωριό Στατός - Άγιος Φώτιος.

20

A. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

A. Βασιλειάδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ' ων η αίτηση.

25

Cur. adv. vult.

A. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με την προσφυγή του αυτή ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:

30

"1. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση ημερομηνίας 22 Μαρτίου 1988, του καθ' ου η αίτηση Νο.2 με την οποία απέρριψε το αίτημα του αιτητή σε σχέση με παραχώρηση δεύτερης κατοικίας στο νέο χωριό Στατός Άγιος Φώτιος είναι άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα.

35

2. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η παράλειψη του καθ' ου η αίτηση Νο. 1 να εξετάσει και/ή να ικανοποιήσει τον αιτητή είναι άκυρη και πως ότι παραλήφθηκε θα πρέπει να διενεργηθεί."

40

Το Υπουργικό Συμβούλιο μετά τις κατολισθήσεις που σημειώθηκαν στην περιοχή των χωριών, Στατός, Άγιος Φώτιος, στις

8 Ιανουαρίου 1969, αποφάσισε τη μετακίνηση των δύο χωριών σε νέα τοποθεσία και με την απόφαση του αρ. 8737 ημερομηνίας 15 Μαΐου 1969, έκρινε τους όρους που διέπουν τη μετακίνηση των χωριών Στατός - Άγιος Φώτιος, στους σχετικούς όρους της οποίας θα αναφερθώ στη συνέχεια. Το νέο χωριό που δημιουργήθηκε ονομάζεται σήμερα Στατός - Άγιος Φώτιος.

Ο αιτητής, ο οποίος σήμερα είναι ηλικίας 49 περίπου ετών, κατάγεται από το παλιό χωριό Άγιος Φώτιος. Κατά την ημερομηνία που λήφθηκε η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου για μετακίνηση του χωριού του, δηλαδή στις 15 Μαΐου 1969, ο αιτητής ήταν παντρεμένος με την Ελένη Κώστα, 49 περίπου ετών, από τον Άγιο Φώτιο, και διέμενε με όλα τα μέλη της οικογένειάς του μόνιμα σε κατοικία, η οποία αποτελείτο από τρία δωμάτια και αποχωρητήριο.

Η οικογένεια του αιτητή στις 15 Μαΐου 1969, αποτελείτο από πέντε μέλη (γονείς και τρία τέκνα) τα πιο κάτω:

20 Π/Δημήτρης Λεωνίδα - αιτητής.
Ελένη - σύζυγος.
Σταυρούλα - κόρη ηλικίας 8 ετών (16/4/61).
Ιωάννα - κόρη ηλικίας 6 ετών (6/6/62).
Κωστάκης - γιος ηλικίας 4 ετών (6/6/65).

25 Τα τρία παιδιά του αιτητή στις 15 Μαΐου 1969, ήταν όλα ανύπανδρα και ηλικίας κάτω των δεκαοχτώ ετών.

30 Σύμφωνα με τους όρους της πιο πάνω απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου παραχωρήθηκε στην οικογένεια του αιτητή δωρεάν οικόπεδο εμβαδόν 8.000 τ.π. περίπου και κυβερνητική επιχορήγηση ύψους 75% για την ανέγερση κατοικίας δύο υπνοδωματίων, στη νέα τοποθεσία, την οποία αποπεράτωσε και στην οποία εξακολουθεί να διαμένει μέχρι σήμερα. Οι δύο κόρες του αιτητή είναι τώρα παντρεμένες και ζουν σε ιδιόκτητο σπίτι στην Πάφο. Ο γιός του Κωστάκης πέθανε πριν λίγα χρόνια, από πνιγμό. Το ανδρόγυνο απέκτησε ακόμη ένα γιό, ηλικίας δεκαεπτά ετών με ημερομηνία γεννήσεως 16 Σεπτεμβρίου 1971, με το όνομα Λεωνίδας, ο οποίος φοιτά στην Τεχνική Σχολή Πάφου.

40 Εκτός από την κατοικία για την οποία γίνεται αναφορά πιο πάνω, ο αιτητής κατά την 15 Μαΐου 1969, ήταν επίσης εγγεγραμμένος ιδιοκτήτης ενός ακινήτου που περιγράφεται ως "φρακτή" με ένα δωμάτιο (σκελετός) και ένα στεγάδι, στο υπ' αρ. 3726 και

ημερομηνίας 25 Απριλίου 1961 πιστοποιητικών εγγραφής ακίνητης ιδιοκτησίας. Επίσης η σύζυγος του αιτητή ήταν εγγεγραμμένη ιδιοκτήτρια μιας οικίας αποτελούμενης από δύο δωμάτια και αυλή, όπως περιγράφεται στο υπ' αρ. 2799 πιστοποιητικό εγγραφής ακίνητης ιδιοκτησίας ημερομηνίας 10 Οκτωβρίου 1959. Τα πιο πάνω υποστατικά εχρησιμοποιούνταν, σύμφωνα με τον ισχυρισμό των καθ' ων η αίτηση κατά το χρόνο που λήφθηκε η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου για τη μετακίνηση των χωριών, σαν σταύλος και αχυρώνας και ουδέποτε είχαν χρησιμοποιηθεί σαν αυτοτελείς κατοικίες. Ενώ είναι ο ισχυρισμός του αιτητή ότι τόσο προ αλλά και κατά το 1969 η οικία αυτή χρησιμοποιείτο ως η περιγραφή της στον τίτλο σαν κατοικία.

Στις 27 Αυγούστου 1969, ο αιτητής, με επιστολή του ζητούσε την παραχώρηση δεύτερης κατοικίας ή αποζημίωση για τις άλλες δύο κατοικίες που είχε αυτός και η σύζυγός του στο παλιό χωριό Άγιος Φώτιος, με το δικαιολογητικό ότι οι κατοικίες αυτές προορίζονταν για τις δύο ανύπαντρες κόρες του. Αφού το αίτημα του εξετάσθηκε, απορρίφθηκε στη συνέχεια, γιατί η περίπτωση του δεν καλυπτόταν από τους όρους που εγκρίθηκαν με τη σχετική απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου. Με επιστολή, ημερομηνίας 18 Σεπτεμβρίου 1969, (Τεκμήριο Χ, κυανούν 2), πληροφορήθηκε ο αιτητής ότι βάσει των σχετικών όρων, δεύτερη κατοικία δικαιούται οικογένεια, η οποία κατείχε δεύτερη κατοικία, προοριζόμενη για την αποκατάσταση ανύπανδρης κόρης και ότι στην περίπτωση του τα υποστατικά τα οποία κατείχε τόσο αυτός όσο και η σύζυγός του στον Άγιο Φώτιο (αποτελούν) δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ότι αποτελούσαν πλείονας της μιας αυτοτελούς κατοικίας.

Μετά την απόρριψη του αιτήματός του ο αιτητής, με επιστολή του ημερομηνίας 22 Σεπτεμβρίου 1969, ζητούσε την παραχώρηση δύο πρόσθετων κατοικιών για τις κόρες του Σταυρούλα και Ιωάννα. Αφού έγινε επανεξέταση της νέας αίτησης, ο αιτητής πληροφορήθηκε με επιστολή ημερομηνίας 11 Νοεμβρίου 1969, (Τεκμήριο Χ, κυανούν 4), ότι η προηγούμενη απόφαση δεν μπορεί να αναθεωρηθεί, γιατί όλα τα υποστατικά που κατέχει τόσο αυτός όσο και η σύζυγος του στον Άγιο Φώτιο, δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι αποτελούν αυτοτελείς κατοικίες.

Θα πρέπει να σημειωθεί εδώ ότι η σχετική απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου δεν περιέχει τη λέξη "αυτοτελείς" στο κείμενο της.

5   Στις 7 Οκτωβρίου 1969, ο αιτητής με επιστολή του προς τον
 Υπουργό Εσωτερικών, τον πληροφορούσε σχετικά με το αίτημά
 του που περιέχεται στην επιστολή του της 22ας, Σεπτεμβρίου
 1969. Ο Γενικός Διευθυντής, του Υπουργείου Εσωτερικών, δια-
 βίβασε φωτοαντίγραφο της επιστολής του αιτητή, η οποία κατα-
 10   χωρήθηκε στο γραφείο του Επάρχου, με ημερομηνία 14 Οκτω-
 βρίου 1969. Την 8 Δεκεμβρίου 1969, με επιστολή, πληροφορήθη-
 κε ο αιτητής ότι η αίτηση του επανεξετάστηκε αλλά δεν εισα-
 κούστηκε, και αντίγραφο της επιστολής αυτής κοινοποιήθηκε
 10   στον Γενικό Διευθυντή, Υπουργείου Εσωτερικών.

15   Δεδομένης της οριστικής απόφασης για απόρριψη του αιτήμα-
 τος του αιτητή, ο αιτητής μαζί με άλλους κατοίκους του χωριού
 Στατός - Άγιος Φώτιος, υπέβαλαν ομαδική προσφυγή στο Ανώ-
 15   τατο Δικαστήριο με αριθμό 32/70, με την οποία διεκδικούσαν επι-
 χορήγηση από την Κυβέρνηση για ανέγερση δεύτερης κατοικίας,
 επικαλούμενοι τον όρο "μ", της πιο πάνω απόφασης του Υπουρ-
 γικού Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση αριθμός
 20   11419 της 25ης Μαΐου 1971. Ο όρος αυτός αναφέρει ότι "εις πε-
 ριπτώσεις που κάποια οικογένεια κατείχε ετέραν οικίαν, προορι-
 ζομένην για την αποκατάσταση ανύπανδρης θυγατέρας της, ηλι-
 κίας 18 ετών και άνω, θα δικαιούται σε άλλην νέαν κατοικίαν. Σε
 25   περιπτώσεις που κάποια οικογένεια κατείχεν έτερην οικίαν προ-
 οριζομένην για αποκατάσταση ανύπανδρης θυγατέρας της ηλι-
 κίας κάτω των 18 ετών, θα δικαιούται δωρεάν οικόπεδο."

30   Η ακρόαση της προσφυγής 32/70 ενώπιον του Ανωτάτου Δι-
 καστηρίου ολοκληρώθηκε στις 18 Φεβρουαρίου 1984. Η απόφα-
 ση που εκδόθηκε σε συνάρτηση με δύο άλλες παρόμοιας φύσης
 30   προσφυγές αρ. 333/69 και 33/70, δημοσιεύεται ως *Michaelides
 and Others v. The Republic* (1984) 3(B) C.L.R. 1522 ήταν:

35   "The sub-judice administrative decisions have to be annulled
 and the applications of the applicants for new dwellings have to
 be re-examined."

40   Ο νομικός λόγος για την ακύρωση της επίδικης απόφασης
 ήταν ότι οι αιτήσεις εξετάστηκαν με τέτοιο τρόπο που το λιγό-
 τερο, μπορούσε να λεχθεί ότι ήτο πιθανό να ήταν αποτέλεσμα
 40   πλάνης περί τα πράγματα.

Κάτω από το φως της απόφασης αυτής του Ανωτάτου Δικα-
 στηρίου, ο αιτητής υπέβαλε στο γραφείο του Επάρχου νέα αίτη-
 ση ημερομηνίας 27 Ιουνίου 1986, με την οποία ζητούσε επανεξέ-

ταση της περίπτωσης του. Αφού έγινε η επανεξέταση, αποφασίσθηκε και πάλιν η απόρριψη της αίτησης του επειδή η περίπτωση του δεν πληρούσε τον όρο (μ) της απόφασης αρ. 8737 ημερομηνίας 15 Μαΐου 1969, του Υπουργικού Συμβουλίου:

"Συγκεκριμένα βάσει των όρων αυτών σε δεύτερη κατοικία δικαιοῦτο ὀικογένεια τις κατείχε ετέρα κατοικία προοριζομένη για αποκατάστασιν ανυπάνδρου θυγατρὸς αὐτῆς, αὐτὴ θα δικαιοῦτο εἰς ετέραν νέαν κατοικία' - ὅρος (λ) -. Στη δική σας περίπτωση τόσο η δεύτερη ὡς και η τρίτη οἰκία που η οἰκογένεια σας κατείχε δεν ἦταν δυνατό να θεωρηθούν ὡς αυτοτελῆς και μάλιστα κατά το χρόνο που λήφθηκε η ἀπόφαση για τη μετακίνηση του χωριού η μία οἰκία χρησιμοποιεῖτο ὡς σταῦλος η δε ἄλλη ὡς αχυρώνας."

Η ἀπόφαση αὐτὴ κοινοποιήθηκε στον αιτητὴ με ἐπιστολὴ ημερομηνίας 22 Μαρτίου 1988, (Τεκμήριο Χ, κυανῶν 21).

Αναφορικά με τα γεγονότα της υπόθεσης καταχωρήθηκαν ἔνορκοι δηλώσεις εκ μέρους του αιτητὴ και δύο συγχωριανῶν του οι οποίοι μεταξύ ἄλλων κατέθεσαν ὅτι τόσο πριν ἀλλὰ και μετά την καταστροφή του 1969, η υπό ἀμφισβήτηση κατοικία (αριθμὸς τίτλου ἰδιοκτησίας 2799), χρησιμοποιήτο ὡς η περιγραφή της σαν κατοικία και ὄχι σαν σταῦλος ζῶων και ὅτι στην κατοικία αὐτὴ διέμεναν συνεχῶς πρόσωπα ἀκόμη και μέχρι το 1972 ὅταν μεταφέρθηκε το χωριό.

Σε ἔνορκη δήλωση του διοικητικοῦ λειτουργοῦ κ. Ευθύμιου Σιμηλλίδη που εἶναι τοποθετημένος στο γραφεῖο Ἐπάρχου Πάφου ἀναφέρεται ὅτι "το με αριθμὸ 2799 τεμάχιο οὐδέποτε εἶχε χρησιμοποιηθεῖ ὡς αυτοτελῆς κατοικία ἀπὸ τον αιτητὴ ἢ την οἰκογένεια του ἀλλὰ σαν σταῦλος και αχυρώνας". Ἐπίσης καταχωρήθηκε ἔνορκη δήλωση ἀπὸ τον κ. Τουμάζο Κοντοζή ο οποίος κατά τον ουσιῶδη χρόνο δηλαδή μετά ἢ περί της 15 Μαΐου 1969, ἦτο Ἐπαρχιακὸς Ἐπόπτης των χωριῶν Στατού - Ἅγιος Φώτης ὅπου βρίσκεται και το τεμάχιο με αριθμὸ 2799 ἰδιοκτησία του αιτητὴ. Στην παράγραφο 5, δηλώνει ὅτι εξέτασε προσωπικά την αἴτηση του αιτητὴ και ὅτι κατέγραψε τα υποστατικά αὐτά και διαπίστωσε ὅτι τα υποστατικά που βρίσκονται στο τεμάχιο αὐτὸ χρησιμοποιούντο το μεν ἓνα ὡς σταῦλος το δε ἄλλο ὡς αχυρώνας.

Πιστεύω πως η υπόθεση αὐτὴ μπορεῖ να αποφασιστεῖ με την ἀπάντηση του ἐρωτήματος κατά πόσο η κατοχὴ ετέρας κατοικίας προοριζομένης για την ἀποκατάσταση ἀνύπανδρης θυγατέ-

ρας ηλικίας δεκαοχτώ ετών και άνω σημαίνει εν λειτουργία κατοικία χρησιμοποιουμένη ως τοιαύτη και αν δεν εχρησιμοποιείτο ως τέτοια παύει να αποτελεί ετέρα κατοικία προοριζομένη για την αποκατάσταση ανύπανδρης θυγατέρας.

5

Είναι παραδεχτό από τον καθ' ου η αίτηση ότι "ο τίτλος ιδιοκτησίας αρ. 2799 Φ/Σχ. XLVI/18 τεμ. 61 62/2 Αγ. Φώτιος περιγράφει τα υποστατικά του τίτλου κατά το 1959 σαν οικία αποτελούμενη από δύο δωμάτια και αυλή". Εισηγείται όμως ο ευπαίδευτος δικηγόρος της Δημοκρατίας ότι αυτά "έπαυσαν να αποτελούν λειτουργήσιμη κατοικία προ πολλού, ούτε εκατοικούντο κατά το χρόνο της υποβολής της αρχικής αίτησης, ούτε υπήρχε πρόθεση από τον αιτητή να παραχωρήσει τα ισχυριζόμενα υποστατικά σε κανένα από τα παιδιά του για κατοίκηση ως είχαν, ή κατόπιν επιδιορθώσεων. Δεν μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν σαν κατοικία από πολλού και εχρησιμοποιούντο μόνο σαν σταύλος και αχυρώνας και ουδέποτε είχαν χρησιμοποιηθεί σαν κατοικίες".

Προβλήθηκε το επιχείρημα ότι ουδέποτε ο αιτητής ήτο ιδιοκτήτης δεύτερης ή τρίτης "εν λειτουργία κατοικίας" κατά το χρόνο της εξέτασης της αίτησης και τα ισχυριζόμενα υποστατικά ήτο εγκατελειμένα και αχρησιμοποίητα για μακρόν χρόνον και έπαυσαν να θεωρούνται σαν κατοικίες. Αφέθησαν στη φθορά του χρόνου και ουδέποτε ο αιτητής επέδειξε πρόθεση να τις επαναχρησιμοποιήσει σαν κατοικίες για τον ίδιο ή για τα παιδιά του, πράγμα που εν πάση περιπτώσει ήτο αδύνατον λόγω της κατάστασης των και επειδή δεν πληρούσαν τις ανάγκες κατοικίας.

Είμαι της γνώμης ότι ο ουσιώδης όρος της σχετικής απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου αναφέρεται μόνο στην κατοχή οικίας και όχι στο γεγονός του αν κατοικείται ή σε ποία κατάσταση βρίσκεται ή ποία ήτο η χρησιμοποίησή της. Δεν χρησιμοποιείται στην απόφαση άλλη περιγραφή παρά η λέξη "οικία" ούτε και υπάρχει είτε η λέξη "αυτοτελής" που χρησιμοποιείται από τον καθ' ου η αίτηση Έπαρχο στην απόφασή του, ούτε ο όρος "εν λειτουργία κατοικία", που χρησιμοποιείται από τον ευπαίδευτο δικηγόρο των καθ' ων η αίτηση στην αγόρευση του και που είναι η βάση της νομικής του επιχειρηματολογίας.

Το αδιαμφισβήτητο γεγονός είναι ότι η οικία για την οποία ο αιτητής ζητά τα δικαιώματα του κάτω από τον όρο "μ" της σχετικής απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου περιγράφεται στον τίτλο ιδιοκτησίας ο οποίος εξεδόθη σε χρόνο ανύποπτο, δηλαδή το 1959, σαν οικία αποτελούμενη από δύο δωμάτια και αυλή, και

συνέχισε να υπάρχει παρόλο που μπορούσε να μη χρησιμοποιείτο πάντοτε ως κατοικία του αιτητή και της οικογένειάς του. Θα ήτο παράλογο να αναμένεται από τον κάτοχο δύο οικιών να κατοικεί και στις δύο για να θεωρούνται και οι δύο κατοικίες εκ των οποίων η μία να προορίζεται για ανύπανδρη θυταγέρα.

5

Όσο δε για το θέμα της αυτοτέλειας μιας οικίας σε αναφορά με τον αριθμό δωματίων η άλλων απαιτήσεων, τούτο είναι σχετικό με τον τόπο και την εποχή χρήσεώς της. Και στην περιοχή που είναι η επίδικη οικία το μέγεθός της φαίνεται να ήτο ο κανών και όχι η εξαίρεση.

10

Ως εκ τούτου έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι καθ' ων η αίτηση ενήργησαν κάτω από ουσιώδη πλάνη περί το περιεχόμενο της Υπουργικής απόφασης, γιατί εσφαλμένα ερμήνευσαν τον σχετικό όρο αυτής, και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.

15

Κάτω από τις περιστάσεις όμως δεν γίνεται οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

20

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.